

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 44	Utgitt 21 oktober	1943
	Innhold.	Side
Skr. om tvungen avståelse av bruksrett til husrom i Bremanger		607
Forordn. om forskrifter til gjennomføring av lov nr. 1 til vern om folkeætten.....		607
Skr. om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende i Våler og Svindal		609
» om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende i hele Lillestrøm		610
Forordn. om endring av forordn. om reserve-nødutganger til nabohus		610
» om innskrenkende bestemmelser for skyssing med motorvogn innen Asane		611
Midlert. lov om tjenesterettigheter for offentlige tjenestemenn som utfører frivillig krigstjeneste		611
Lov om føring av kirkebøkene i menigheter uten vanlig geistlig betjening		614
» om endringer i den militære straffelov		614
Midlert. lov om adgang til å gi offentlige granskingskommissioner rett til å oppta bevis		615
Lov om endringer i lov om varemerker.....		616
» om endringer i lov om mønstre		617
Mpr. vedtak om bemyndigelse for Innenriksdepartementet til å avgjøre forskjellige saker etter lov om brennevin til medisinsk bruk		617
Rettelse		618

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

25 aug.

Med heimel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsetter departementet at Bremanger herred, Sogn og Fjordane fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

1 oktbr.

Forskrifter til gjennomføring av lov nr. 1 til vern om folkeætten av 23 juli 1942.

I medhold av § 12 i lov nr. 1 til vern om folkeætten av 23 juli 1942 fastsettes følgende forskrifter:

- 1 oktbr. § 1. Følgende sykdommer og defekttilstander kommer først og fremst i betraktning som årsak til at en person kan berøves forplantningsevnen, for så vidt de er av arvelig art:
- a. Andsvakhet og evnesvakhet.
 - b. Svære former av psykopati, særlig hos asosiale individer.
 - c. Svær form av alkoholisme.
 - d. Schizofreni.
 - e. Epilepsi.
 - f. St. Veitsdans.
 - g. Blindhet.
 - d. Døvhhet.
 - i. Svære former av legemlige misdannelser.
 - j. Alvorligere former av annen sykdom eller defekttilstand enn ovenfor nevnt.

Som arvelig defekttilstand som kan berettigge til berøvelse av forplantningsevnen kan også regnes tilfelle hvor en person uten selv å være syk eller synbar defekt har abnormt arveanlegg og dette har gitt seg sikkert til kjenne ved at en eller flere av vedkommendes nærmeste slektninger lider av alvorlig sykdom eller defekttilstand betinget i arv. I disse tilfelle må vedkommendes samtykke foreligge.

§ 2. Alle tilfelle av de under § 1 a—i nevnte arvelige sykdommer og defekttilstander skal av behandlende læge meldes til den offentlige læge på vedkommendes hjemsted. Denne sender gjennom fylkeslægen melding til Innenriksdepartementets helseavdeling.

§ 3. Ved behandling av saker etter lovens § 6 skal by- eller distriktslægen utfylle et av departementet fastsatt skjema for lægeopplysninger. Berettiget til utfylling av skjemaet er også spesialister i psykiatri og neurologi, politi- og fengselslæger samt overlæger ved sykehus; disse skal dog alltid ekspedere saken gjennom vedkommende by- eller distriktslæge. Hvor Medisinaldirektøren etter lovens § 6, annet punktum, for et fylke har godkjent en annen læge enn fylkeslægen, skal vedkommende godkjente læge alltid sende sakene til Medisinaldirektøren gjennom fylkeslægen. Fylkeslægen skal føre register over alle saker om seksualinngrep innen fylket.

§ 4. Seksualinngrep skal bare utføres i offentlig kirurgisk sykehus eller i annet sykehus eller operasjonstue som godkjennes hertil av Innenriksdepartementet og bare av læger som behersker den operative teknikk.

Når Medisinaldirektøren har besluttet berøvelse av forplantningsevnen hos en kvinne, kan det med Medisinaldirektørens samtykke isteden foretas røntgenkastrasjon hvis ved-

kommende kvinne ønsker dette eller samtykker heri. Ved- 1 oktbr.
kommende kvinne bør i disse tilfelle som regel være over 40 år.

Ethvert inngrep skal av den læge som foretar operasjonen
meldes til Medisinaldirektøren innen 2 uker. Meldingen sendes
gjennom den fylkeslæge som tidligere har registerført saken;
jfr. § 3.

§ 5. I hver kommune oppnevner ordføreren i møte med
formennene en eller flere faste kuratorer som i alle saker om
seksualinngrep skal bistå pasienten, når denne er sinnssyk eller
har mangelfullt utviklete eller varig svekkete sjelsevner, og
verje ikke er oppnevnt.

Det skal så vidt mulig innhentes uttalelse fra pasient,
verje eller kurator før saken av fylkeslægen sendes til Medi-
sinaldirektøren.

Så vel pasienten selv som hans verje eller vedkommende
kurator kan innanke Medisinaldirektørens beslutning for Det
sakkyndige råd; jfr. lovens § 7.

§ 6. Avgjørelse av Det sakkyndige råd er endelig.

Medisinaldirektøren har adgang til før han treffer avgjø-
relse å forelegge for Det sakkyndige råd til uttalelse saker
som måtte medføre tvil.

§ 7. Det sakkyndige råd skal én gang årlig gjennomgå
alle saker som i det sist forløpne år har vært behandlet av
Medisinaldirektøren. Rådet påser at loven følges og at den
anvendes til gagn for samfunnet. Rådet kan videre framsette
forslag til forandring av loven.

§ 8. Politiet har plikt til å sørge for at undersøkelser i
henhold til lovens § 9 blir foretatt. Samme plikt påhviler be-
styrere av fengsler og andre anstalter hvor det er anbrakt
personer som omhandlet i lovens § 9. Begjæring om under-
søkelse rettes i alminnelighet til vedkommende politi- eller
fengslslæge.

§ 9. Regninger vedkommende utgifter etter lovens § 11
sendes gjennom fylkeslægen til Innenriksdepartementets helse-
avdeling, Sinnshygienekontoret.

Oslo 1 oktober 1943.

Hagelin.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

11 oktbr.

Med dette gjør en bygningsloven av 22 februar
1924 og brannloven av 15 august 1908 gjeldende for
to områder i Våler herred, Østfold fylke. De benevnes Våler
bygnings- og branndistrikt og Svindal bygnings- og brann-
distrikt.

- 11 oktbr. **Grensebeskrivelse:**
Våler bygnings- og branndistrikt.
Et område på begge sider av riksveg 21 i en bredde av 200 m. På hver side av riksvegen fra Guttulsrødsvingen (Brennheit) til Granborg (Hj. Syverød).
Svindal bygnings- og branndistrikt.
Et område på begge sider av riksveg 21, avgrenset i nord av Svindalselva, i vest og sør av en linje 200 m henholdsvis vest og sør for riksvegen til delet mellom østre og søre Onsaker og derfra i rett vinkel til elva.
Grensene er lagt inn på to kartskisser, som beror i departementet.
- 11 oktbr. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet.**
Med dette gjør en bygningsloven av 22 februar 1924 og brannloven av 15 august 1908 gjeldende for hele Lillestrøm herred, Akershus fylke, i samsvar med vedtak av ordføreren i Lillestrøm 10 august 1943.
- 12 oktbr. **Forordning. (Politidepartementet.)**
Endring av forordning av 18 mars 1943 om reserve-nødutganger til nabohus.
I ovennevnte forordning skal følgende bestemmelser lyde slik:
§ 3. Åpningene mures igjen med en 6,5 cm tykk teglsteinsmur som utføres i forband og pusses på begge sider. En særskilt merket murstein i midten av åpningen skal legges inn løst uten mørtel i fugene. Til muringen og til veggpussen skal det anvendes en mager kalkmørtel uten tilsetning av sement. Hvor det anses særlig ønskelig, kan bygningsrådet tillate dekning av åpningen med 2 forskriftsmessig ildsikre dører istedenfor gjenmuring.
§ 9. Utgiftene ved hvert gjennombrudd deles likt mellom de to eiendommer som støter sammen når begge eiendommene er av den art at de etter bestemmelsene i denne forordning skal ha reserve-nødutganger. Foreligger det bare for den ene av to tilstøtende eiendommer plikt til innredning av reserve-nødutgang, er utgiftene ved gjennombrytningen den annen eiendom uvedkommende.
Om fordeling på leieboerne gjelder samme regler som for utgifter til innredning av tilfluktsrom.
Eier eller bruker av hus som ikke kommer inn under bestemmelsen om plikt til innredning av reserve-nødutgang plikter å finne seg i gjennombrytningen og yte medvirkning

når det fra kjelleren i et tilstøtende hus til gjennomføring 12 oktbr. av bestemmelsene i denne forordning skal foretas gjennom-brytning av brannveggene.

Oslo 12 oktober 1943.

Jonas Lie.

Forordning. (Arbeidsdepartementet.)

12 oktbr.

Innskrenkende bestemmelser for skyssing med motorvogn innen Åsane herred.

Med heimel av § 21, avsnitt II, første ledd, i lov om motorvogn av 20 februar 1926 med seinere endringer bestemmes:

På de offentlige veger innen Åsane herred, Hordaland fylke, kan skyssing av personer med motorvogn — bortsett fra rutekjøring og dermed likestilt kjøring (motorvognlovens § 21, I, nest siste ledd) — ikke drives av andre enn dem som får tillatelse til det av politimesteren.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående tallet på slike tillatelser, takster for skyssingen, største passasjer-tall, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet etter forslag av politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesvegstyret til godkjenning for de strekningers vedkommende hvor det er gitt tillatelse til bilrutedrift.

Unntatt fra foranstående bestemmelser er befordring fra sted utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet, samt kjøring med utenbygds vogn til Åsane herred og tilbake med de samme personer.

Videre er unntatt befordring av offentlige tjenestemenn, læger, veterinærer, jordmødre, syke som trenger hurtig hjelp samt vegvesenets transporter.

Når særlige forhold bevirker at de med bevilling utstyrte vogner blir utilstrekkelige, kan dispensasjon for enkelt gang gis av lensmannen.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Oslo 12 oktober 1943.

Hustad.

Midlertidig lov om tjenesterettigheter for 14 oktbr. offentlig tjenestemann som utfører fri- Nr. 1. villig krigstjeneste.

I samsvar med § 3, annet ledd, i kunngjøringen av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

14 oktbr. § 1. Med offentlig tjenestemann forstår denne lov enhver
Nr. 1. som er fast ansatt i hovedstilling i stat, by-, herreds- eller fylkeskommune eller i hel- eller halvoffentlig institusjon som forvaltningsmessig hører under stat eller kommune. Loven får også anvendelse på militær tjenestemann som oppebærer fri-lønn etter gjeldende bestemmelser.

Innenriksdepartementet kan bestemme at tjenestemann som er ansatt midlertidig eller i bistilling eller tjenestemann som var ansatt i hovedstilling, men hvis tjeneste med hans eget samtykke var opphørt før denne lovs ikrafttreden, helt eller delvis skal ha rettigheter etter denne lov.

Innenriksdepartementet avgjør dessuten i tvilstilfelle hvem som skal anses som offentlig tjenestemann i forhold til denne lov.

§ 2. Offentlig tjenestemann skal være tjenestefri fra sin stilling i den tid han utfører frivillig krigstjeneste av art som er godkjent av Ministerpresidenten.

Han har «under tjenstgjøringen som krigsfrivillig» krav på av den norske stat å få utbetalt forskjellen mellom den lønn som han i sin stilling vilde hatt krav på under fortsatt tjenstgjøring i denne og det beløp han får utbetalt av de tyske myndigheter som krigslønn (Kriegsbesoldung) og til familieunderhold.

Krigstillegg (Wehrsold), fronttillegg (Frontzuschlag), uniforms- og kostgodtgjørelse, kostpenger og liknende kommer ikke til fradrag i det beløp som skal utbetales tjenestemannen.

Er tjenestemannen i kraft av sin stilling pensjonsberettiget, fratrekkes derimot pliktig pensjonsinnskudd i den lønnsforskjell som skal utbetales tjenestemannen. Er beløpet utilstrekkelig til å dekke innskuddet, utreder statskassen det beløp som mangler. Innskuddet blir av staten besørget betalt direkte til vedkommende pensjonskasse eller — i tilfelle av kollektivforsikring — til vedkommende forsikringselskap.

§ 3. Under tjenstgjøring som krigsfrivillig beholder tjenestemannen alle rettigheter med hensyn til opptjening av alderstillegg, pensjon og liknende. Han har krav på opprykking fra lavere stilling i samsvar med de regler eller den praksis som gjelder for opprykking innen vedkommende tjenestegren. I underordnede stillinger følger opprykkingen for den krigsfrivillige i tur og orden.

§ 4. Blir den offentlige stilling under tjenestemannens tjenstgjøring som krigsfrivillig opphevet eller regulativmessig overført til en lavere lønnsklasse uten at det er en naturlig følge av stillingens karakter eller uten at det er tatt gyldige

forbehold om det, har tjenestemannen krav på ansettelse i 14 oktbr. annen offentlig stilling på vilkår som er minst like gode som Nr. 1. i den tidligere stilling. I slike tilfelle har tjenestemannen — etter endt krigstjeneste — plikt til å ta den tjeneste som vedkommende departement måtte anvise ham mot å oppebære sin tidligere faste regulativmessige lønn.

Innenriksdepartementet kan bestemme at den lønn som tjenestemannen har krav på etter foranstående bestemmelser, skal nedsettes eller helt bortfalle, når han mottar lønn i annen offentlig eller privat stilling eller nekter å overta anvist arbeid.

§ 5. Etter endt tjenstgjøring som krigsfrivillig får tjenestemannen et tillegg til sin lønns- og tjenesteansiennitet svarende til 3 ganger den tid han har tjenstgjort som krigsfrivillig ved feltavdeling.

Slikt tillegg får også person som etter tjenstgjøringen er blitt eller blir ansatt i offentlig tjeneste.

§ 6. Den lønn som utbetales kommunal tjenestemann etter denne lov, refunderes vedkommende kommune av staten.

Lønnen utbetales til tjenestemannen selv eller til den som har fått spesiell skriftlig fullmakt av ham.

§ 7. Bestemmelsene i denne lov gjelder også for tjenestemann som før lovens ikrafttredden har fratrådt sin stilling for å gjøre tjeneste som krigsfrivillig med mindre tjenesteforholdet med hans samtykke er endelig opphørt.

De får dessuten anvendelse på tjenestemann hvis tjenstgjøring som krigsfrivillig er avsluttet før loven trer i kraft.

§ 8. Innenriksdepartementet kan helt eller delvis ta fra en person de rettigheter han har etter denne lov, når departementet finner at han på alvorlig vis har forsett seg mot sine tjenesteplikter som krigsfrivillig eller har gjort seg skyldig i straffbart forhold som offentlig tjenestemann.

§ 9. Innenriksdepartementet kan gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 10. Denne lov som trer i kraft 15 oktober 1943, opphever og trer istedenfor lov (nr. 7) av 11 juni 1942 om tjenestefrihet med lønn for offentlige tjenestemenn som gjør tjeneste som krigsfrivillige.

Oslo 14 oktober 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

Sjef for Innenriksdepartementet.

Sverre Riisnæs.

Sjef for Justisdepartementet.

F. Thrana.

14 oktbr. **Lov om føring av kirkebøkene i menig-**
 Nr. 2. heter uten vanlig geistlig betjening.

Når Kirkedepartementet har beskikket noen uten teologisk utdannelse til midlertidig å avholde gudstjenester og å forrette begravelser, fører denne menighetens kirkebøker og utsteder attester fra disse. Attesten skal under vedkommendes navn påføres embetets segl eller stempel, og angi at den er utferdiget etter særlig fullmakt.

Bestemmelsene om gebyr i lov av 14 juli 1897 om geistlige embetsmenns og klokkeres lønning § 27 får tilsvarende anvendelse. Når gebyret skal betales, tilfaller det attestutstederen.

Oslo 14 oktober 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

R. Skancke.

Sjef for Kirkedepartementet.

F. Thrana.

14 oktbr. **Lov om endringer i den militære straffe-**
 Nr. 3. lov.

I.

I den militære straffelov av 22 mai 1902 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 3. Denne lovs tredje og fjerde del gjelder bare handlinger som forøves i krigstid, herunder også den tid fra hvilken den væpnete makt eller vedkommende avdeling av denne er beordret satt på krigsfot og inntil den atter er satt på fredsfot.

Ministerpresidenten kan bestemme at lovens tredje og fjerde del skal gjelde også ellers for et bestemt tidsrom, enten for hele riket eller for et bestemt område.

§ 9, nr. 5: enhver som overtrer §§ 80—86, 91—94, 101—105 og 107—109.

§ 35, siste ledd, oppheves.

§ 95. For ulovlig fravær (§ 34) kan den skyldige straffes med fengsel.

§ 96. For forbrytelser mot §§ 35 og 36 straffes den skyldige med fengsel fra 2 år inntil på livstid. Dødsstraff kan idømmes hvis det finnes nødvendig for å opprettholde disiplinen.

Har flere i forening avtalt og utført forbrytelse mot § 35, straffes anstifteren og anføreren med fengsel på livstid eller med dødsstraff, de øvrige deltakere med fengsel fra 8 år inntil på livstid eller med dødsstraff.

II.

14 oktbr.

Den militære straffelovs fjerde del skal lyde:

Nr. 3.

Forbrytelser mot ro og orden.

§ 108. Med fengsel fra 6 måneder inntil på livstid eller med dødstraff straffes den som rettstridig

- 1) nekter å adlyde ordre som han mottar som embets- eller tjenestemann eller på annen måte unnlater å oppfylle sine tjenesteplikter, eller som oppfordrer til slik atferd,
- 2) oppfordrer til arbeidstans,
- 3) i strid med bestående arbeidsforhold nedlegger sitt arbeid, når dette skjer på en sånn måte eller under slike forhold at det økonomiske liv eller arbeidsfreden blir truet.

På samme måte straffes forsøk.

§ 109. Med fengsel inntil på livstid eller med dødstraff kan den skyldige straffes, når en ellers straffbar handling er egnet til alvorlig å forstyrre eller true den offentlige ro og orden, eller alvorlig å skade folkets alminnelige sikkerhet og velferd.

Oslo 14 oktober 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

F. Thrana.

Sjef for Justisdepartementet.

Midlertidig lov om adgang til å gi offentlige granskingskommisjoner rett til å oppta bevis. 14 oktbr. Nr. 4.

§ 1. Når Ministerpresidenten oppnevner en granskingskommisjon til å foreta undersøkelser av særlig betydning, kan kommisjonen gis rett til å kalle inn, avhøre og edfeste vitner og oppta andre bevis til bruk for undersøkelsen etter de nærmere regler som er gitt i denne lov.

§ 2. For at en kommisjon skal kunne gis rett til å oppta bevis som nevnt i § 1, må formannen og minst ett av de andre medlemmer ha de egenskaper som er foreskrevet for høyesterettsdommere.

§ 3. Hvorvidt en kommisjon skal få rett til å oppta bevis, bestemmes av Ministerpresidenten.

§ 4. Når en kommisjon har fått rett til å oppta bevis, skal medlemmene avlegge den forsikring som er foreskrevet for dommere, hvis de ikke tidligere har avlagt ed eller forsikring som dommere eller domsmenn.

- 14 oktbr. § 5. Når kommisjonen opptar bevis, regnes den som en
 Nr. 4. domstol, og domstollovens regler gjelder, for så vidt ikke
 annet følger av denne lov.

Bevisopptagelsen foretas etter reglene om rettslig etterforskning i straffesaker. Det som straffeprosessloven bestemmer om forhørsretten, gjelder tilsvarende for kommisjonen, for så vidt ikke annet følger av denne lov. Fatter kommisjonen beslutning om anvendelse av tvangs- eller straffemidler, påhviler det påtalemyndigheten å sette beslutningen i verk.

Grensene for plikten til å møte som vitne for kommisjonen skal være de samme som for vitner ved hovedforhandling for lagmannsrett i straffesaker. Kommisjonen kan tillate vitnesbyrd om de forhold som er nevnt i straffeprosesslovens §§ 178 og 180, første ledd.

§ 6. Når kommisjonen finner det hensiktsmessig, kan den overlate bevisopptagelsen til formannen eller et annet medlem med de egenskaper som er foreskrevet for høyesterettsdommere, eller til et utvalg hvor formannen eller et slikt medlem er med. Det som er bestemt foran om kommisjonen, gjelder i så fall for formannen eller vedkommende medlem eller utvalg.

Holdes rettsmøte til bevisopptagelse av et enkelt medlem, tilkalles rettsvitne.

§ 7. Avgjørelser som er truffet av et enkelt medlem eller et utvalg under bevisopptagelse etter § 6, kan bringes inn for og gjøres om av den samlede kommisjon. For øvrig kan kommisjonens avgjørelser etter denne lov ikke angripes med rettsmidler.

§ 8. I stedet for selv å oppta bevis kan kommisjonen forlange bevis opptatt ved rettslig eller utenrettslig etterforskning etter reglene for straffesaker.

§ 9. De utgifter som er forbundet med undersøkelser og bevisopptagelse etter denne lov utres av staten.

Oslo 14 oktober 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

Sjef for Justisdepartementet.

F. Thrana.

- 14 oktbr. Lov om endringer i lov om varemerker
 Nr. 5. m. v. av 2 juli 1910.

I lov om varemerker m. v. av 2 juli 1910 gjøres følgende endringer:

§ 11, første ledd, punkt 4, skal lyde:

4. kr. 60 som avgift for registrering og kunngjøring. Blir merket å registrere i mer enn en klasse, svares for hver ytterligere klasse en tilleggsavgift av kr. 20.

§ 12, første ledd, skal lyde:

14 oktbr.

Krav om fornyelse skal omfatte hva det er foreskrevet i foregående paragrafs post 1 og 2 og være ledsaget av en avgift av kr. 60 for fornyelse i én klasse samt av kr. 20 for hver ytterligere klasse innen hvilken fornyelse ønskes. Det kan bare framsettes av den som i registret står som innehaver av varemerket og mottas ikke før begynnelsen av det siste år i den løpende termin.

Nr. 5.

§ 12, siste ledd, skal lyde:

For hver klasse, som den søkende har krevd, men ikke oppnådd registrering eller fornyelse for, tilbakegis ham kr. 10. Hvis registrering eller fornyelse ikke oppnås i noen klasse, tilbakegis kr. 30 av grunnavgiften og kr. 10 av avgiften for hver tilleggsklasse.

Oslo 14 oktober 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

Sjef for Næringsdepartementet.

F. Thrana.

Lov om endring i lov om mønstre av 2 juli 1910. 14 oktbr. Nr. 6

I lov om mønstre av 2 juli 1910 skal § 7, første punktum, lyde:

For registrering betales følgende avgift: for det første treårige tidsrom kr. 15, for det annet kr. 20, for det tredje kr. 25, for det fjerde kr. 30 og for det femte kr. 35.

Oslo 14 oktober 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

Sjef for Næringsdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens vedtak.

14 oktbr.

Innenriksdepartementet gis herved bemyndigelse til å treffe de avgjørelser som etter lov om brennevin og vin til medisinsk bruk av 30 november 1923 er tillagt Kongen.

Oslo 14 oktober 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

Sjef for Innenriksdepartementet.

F. Thrana.

Rettelse.

Side 535. Lov om endring i forordning om rasjonering av trelast. Landbruksdepartementet har gjort oppmerksom på at for så vidt forordningens § 6 angis som omfattet av endringsloven, beror dette på en skrivfeil i det til Lovtidend innsendte manuskript. Istedenfor § 6 skal det rettelig stå: § 7.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.